

МИТО – ЯК ЗАСІБ РЕАГУВАННЯ НА ГЛОБАЛІЗАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ

В сучасних умовах розширення глобалізаційних процесів, які охоплюють кожен країну світу, в тому числі і Україну, посилюється тенденція руйнування міждержавних кордонів, зростання інтенсивності взаємозв'язків у сфері торгівлі та фінансів. Інтенсифікація інтеграційних процесів призводить до того, що на український ринок буде поступати потік високотехнологічних, якісніших та дешевших товарів. Одним з інструментів подолання таких кризових явищ виступає мито.

Мито є найдавнішим інструментом торговельної політики. Раніше мито служило насамперед фіскальним цілям – отриманню державних доходів. Воно належить до найстаріших джерел доходів держави. Однак мито є не тільки джерелом доходів держави, але перешкодою для торгівлі. Нарахування мита штучно підвищує ціну товарів при переміщенні їх через кордон, що впливає на попит та пропозицію. Мотиви нарахування мита для [1]:

- формування доходів держави (фіскальний мотив);
- захисту вітчизняних товаровиробників;
- захисту економіки країн, що розвиваються;
- захисту молодих галузей вітчизняної економіки;
- захисту вітчизняних виробників;
- перерозподілу доходів;
- реалізації позаекономічних мотивів (національний престиж, національна безпека тощо).

Оскільки українське обладнання та процеси виготовлення товарів значно відстають від передових країн, зрозуміло, що внутрішній товаровиробник буде втрачати від такої конкуренції. В такому випадку, без всебічної підготовки Україні вибирати євроінтеграційний напрямок досить необдуманно, оскільки наслідки можуть бути непередбачуваними.

Україна та Європейський Союз підписали економічну частину Угоди про асоціацію, що передбачає створення зони вільної торгівлі [4]. Сторони домовилися про значну лібералізацію ставок ввізного мита на товари, понад 90% остаточних ставок дорівнює нулю. Водночас для найбільш чутливих товарних позицій передбачене або збереження ненульової ставки ввізного мита, або запровадження тарифних квот. Введення тарифних квот, які дозволяють нульовий експорт у ЄС в рамках квоти, створює можливість українському бізнесу для завоювання ринку. Водночас Україна поступово відкриває свій ринок для товарів, що вироблені у ЄС. Європейці усвідомлюють вищу конкурентоспроможність своєї продукції, за яку споживач і європейський, і український готов переплатити. А також, не виключна наявність розрахунку, що вітчизняна продукція не зможе занадто швидко вийти на ринки ЄС через проблеми з відповідністю технічним, екологічним та іншим стандартам [3].

А це означає, що Україна має бути повністю готова до Асоціації з Європейським Союзом, покращити рівень технічного оснащення та пристосуватися до міжнародних стандартів якості, і в результаті, вийти на новий якісний щабель розвитку, щоб бути спроможним конкурувати з товарами іноземного походження.

В той же час, в Україні спостерігається економічна та політична кризи, що викликані агресією Російської Федерації. На протидію агресору з боку Митної Служби введено мито на вироблені у Росії автомобілі розміром від 10,41% до 17,66% вартості. Дане мито почало діяти на території України з 3 січня 2016 року. Термін дії нового мита – 5 років. Для автомобілів, виробництва ТОВ «SOLLERS-Дальний Восток»

(бренди УАЗ, SsangYong, ISUZU) мита вводяться в розмірі 17,66% від митної вартості товару, для автомобілів ВАТ "АвтоВАЗ" – 14,57%, для автомобілів інших виробників у Росії – 10,41%. Для автомобілів без сертифіката походження або у разі неможливості визначення виробника, мита застосовуються в розмірі 17,66% [2].

Тобто, Україна повинна швидко реагувати на економічні та політичні зміни у світі, адаптуватися до них та вміло застосовувати свої інструменти захисту внутрішнього товаровиробника для забезпечення митної та економічної безпеки країни в цілому.

1. Тюріна Н.М. *Зовнішньоекономічна діяльність підприємства [текст] навчальний посібник/ Н.М. Тюріна, Н.С.Карвацка. – К.: «Центр учбової літератури», 2013.- 408с.*

2. *В Україні вирішили запровадити мито на імпорт автомобілів з Росії [Електронний ресурс].- Режим доступу : <http://tyzhden.ua/News/153036>*

3. *Загальна інформація про Світову організацію торгівлі// Офіційний сайт Міністерства економічного розвитку і торгівлі України [Електронний ресурс].- Режим доступу : <http://me.kmu.gov.ua/control/uk/publish/article>*

4. *Офіційний сайт Міністерства фінансів України [Електронний ресурс].- Режим доступу : <http://minfin.gov.ua>.*

Перхач О.Л.

к.е.н., доцент

Національний університет «Львівська політехніка»

КОРПОРАТИВНІ КОНФЛІКТИ В УКРАЇНІ: ОСОБЛИВОСТІ ВИНИКНЕННЯ В УМОВАХ ВІЙСЬКОВОЇ АГРЕСІЇ РФ

Корпоративні конфлікти в практиці ведення бізнесу виникають завжди. У таких умовах має місце погіршення фінансового стану та інвестиційної привабливості підприємств. Це зменшує цінність компаній в очах потенційних інвесторів, що в результаті негативно впливає на загальний та інвестиційний, економічний стан країни [3]. В Україні корпоративні конфлікти скоріше набувають кримінального характеру, як один із способів незаконного заволодіння майном підприємства або його корпоративними правами.

З початком військової агресії РФ на сході України рейдери розширили свої можливості щодо незаконного захоплення підприємств, зокрема, використовуючи суди із зони АТО. Після того, як частина України опинилася в окупації, і до того моменту, коли законодавчо були врегульовані питання здійснення правосуддя на території АТО, суди в тих регіонах продовжували розглядати справи, хоча фактично ці регіони вже не були під контролем Києва. У таких умовах були прийняті сотні судових рішень, оскарження яких з тих чи інших причин є ускладненим. Так, наприклад, серед основних порушень є винесення судового рішення «заднім числом». Фактично перевірити, коли саме ухвалене рішення є неможливим. Притягнути до відповідальності таких суддів за винесення неправомірного рішення, або хоча б оскаржити таке рішення у звичайному порядку, також є досить складно. У таких умовах стає необхідною перевірка судових рішень із зони АТО [1].

У групу ризику виникнення корпоративних конфліктів потрапляють підприємства, чия діяльність приносить прибуток і які впевнено почувають себе на ринку. Зокрема, в зоні АТО виник конфлікт навколо однієї з найбільших продуктових мереж України, Амстор. Було виявлено, що в товарних чеках магазинів цієї мережі зникла назва ТД Амстор, а також не був зазначений розмір ПДВ, що свідчило про те, що магазини працюють у законодавчому полі так званої ДНР [2]. З метою списання